

УКРАЇНЦІ НА ДАЛЕКОМУ СХОДІ

Одинадцятого лютого цього року стала знаменна подія. Прапор країни Соціалістичного Сходу замайорів над Сінгапуром. Для Японії відкривається шлях з Тихого океану до Індійського. Наближається час, коли в цілій Східній Азії остаточно під проводом Японії буде встановлений Новий Лад. Розгром британської колоніальної імперії водночас є ударом і по червоній Москві, що не діставатиме вже допомоги від Британії.

Москва — одвічний ворог українського народу, який за проводом німецької нації прагне до остаточного знищення московського більшевизму.

У цій боротьбі за створення нового ладу та за повалення більшевизму надійною підпорою Японії на Дальньому Сході має стати та громада українського народу, що суцільною масою заселяє так звані Зелений Клин — хліборобські райони Приамур'я і Примор'я — Амурську, Хабаровську і Владивостоцьку округи. Це територія площею 528 тисяч

кв. кілометрів, з населенням 1.500.000 людей; з них українців понад 500.000 або 33 відсотки. Серед сільського населення українці складають 52 відсотки.

Густина населення тут незначна — 5—6 душ на 1 кв. км. Вигідне географічне положення на світових морських шляхах, водна артерія—Амур, ліси, рівнини — це основні геополітичні ознаки Зеленого Клину.

Масове переселення українців на Дальній Схід починається з другої половини XIX сторіччя, коли, після Кримської поразки, московський уряд активізував свою зовнішню політику на Дальньому Сході. Щоб заселити грабіжницьки захоплені у Китаю Дальній Схід, щоб створити міцну фортецю на березі Тихого океану, царська Москва різними пільгами заохочує селян — українців і росіян до переселення.

Визискуване українське селянство, тікаючи від жида, шукаючи кращої долі, охоче переселялося до далекого Зеленого Клину. Приваблювала родюча земля, ріки, ліси, величезні простори. Переселялися переважно малоземельні козаки з Полтавщини, Чернігівщини, Київщини. Ук-

раїнські пересельці зберегли рідну мову, побут, національні традиції, не змішалися з росіянами або з місцевим тубільним населенням.

Зелений Клин — сільсько-господарська країна. Тут сіють яру пшеницю, овес, яре жито, гречку, соняшник, просо (звичайне, італійське, або чумизу, галян, або сорго), кукурудзу, риж. Поширене городництво з такими рослинами: татарська цибуля, часник, китайська капуста, редька, квасоля, картопля, перець, баклажани суза (дає олію) огірки, дині.

У садках плекають морозостійкі сибірську яблуню, уссурійську грушу, виноград, малину, полуниці. Поширене тютюнництво, шовківництво, бджільництво, рибальство, лісове господарство, мисливство. Значно розвинуте скотарство з перевагою свинарства, вівчарства і оленярства. Провадиться добування золота, срібла, кам'яного вугілля. З промисловости відзначимо млинарство, тартаково-форнірну, шкіряну галузі.

За перших років советської влади тут поширилася мережа шкіл з українською викладавою мовою, а в Благовещенському педагогічному інституті навіть відкрили

український відділ. Після 1933 року, коли почалися особливо жорстокі нагінки на все українське, українські школи в Зеленому Клині позакривали. Був ліквідований і український відділ Благовещенського педагогічного інституту. Почалися тут люті репресії проти українців. Большевицька Москва закладає на Зеленому Клині вірну і надійну свою опору — жидівську автономну область — Біробіджан. Українців зганяють з обжитих місць, переселяють на гірші землі, а жидам дають усе краще, нечувані пільги, широку державну допомогу. Жидівство, цей одвічний ворог українського народу, наче жонетється за українцями, переслідує й тут не дає їм спокою.

Та незламна воля українського народу в боротьбі проти своїх ворогів! Наша нація єдина й монолітна і на Дніпрі, і на Амурі, а тому ми радіємо за наших братів українців Зеленого Клину, для яких, з перемогами Японії, наближається час визволення.

Кость ДУБНЯК.

«НОВА УКРАЇНА» ч. 35 (52)
Неділя, 22 лютого 1942 р.